

Van der Woerd trekt je mee in 'Winterreise'

Matthijs van de Woerd (bariton) en Shuann Chai (piano) met 'Die Winterreise' en Impromptu's van Schubert. Gehoord: 19/1, De Cruquius.

Schuberts 'Winterreise' vormt een onontkoombare top in het vocale hooggebergte. Geen zanger met liefde voor de liedkunst kan er omheen. De Nederlandse bariton Matthijs van de Woerd, die in 2003 de eerste prijs won bij de Wigmore Hall International Song Competition, evenmin.

Gevaarloos is de reis naar de top niet. Vele roemruchte tenoren, baritons en bassen gingen voor met gezaghebbende lezingen. Maar Van de Woerd doet interpretatievragen snel vergeten. Hij zuigt je vanaf zijn eerste noot de wereld van 'Die Winterreise' in.

De snijdende oostenwind en de lage temperaturen in museum De Cruquius vallen in het niet bij de metafysische kou van Schuberts cyclus. Hier raken tranen bevroren, dierbare herinneringen ondergesneeuwd, een hart verijst. Hier is de winter meer een geestestoestand dan een meteorologisch verschijnsel. De ik-figuur uit de gedichten van Wilhelm Müller is overmand door liefdesverdriet. Steeds verder bevriest zijn gemoed en steeds verder maakt

hij zich los van het leven.

Van de Woerd vertolkt dat proces van verstarring en ont hechting huiveringwekkend.

Van de Woerd wendt de donkere diepte van zijn stem fraai aan en laat in de hogere registers tederheid langzaam verglijden in berusting. Woede, zelfmedelijden en gevoelens van nostalgie die langzaam plaats maken voor gelatenheid brengt hij met voordracht en lichaams taal over. Je voelt hem in 'Der Wegweiser' bijna het leven los laten.

Van de Woerd wordt op zijn reis ondersteund door de Chinees-Amerikaanse pianiste Shuann Chai. Met twee Impromptu's van Schubert voorzag zij de twee helften van de liederencyclus van een ouvertuure. Haar spel klinkt soms wat afstandelijk maar krijgt daardoor ook een zekere puurheid. Bovendien kan Shuann Chai met een subtiele inhouding of een kleurnuance de poëzie naar boven halen.

Waar Van de Woerd zijn stem steeds kaler laat klinken wint het spel van de pianiste aan warmte. En zo contrasteert de kleur die zij in het laatste lied geeft aan de riedels van de draailier indringend met de hartverscheurende leegte in de zangstem.

WINAND VAN DE KAMP